

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

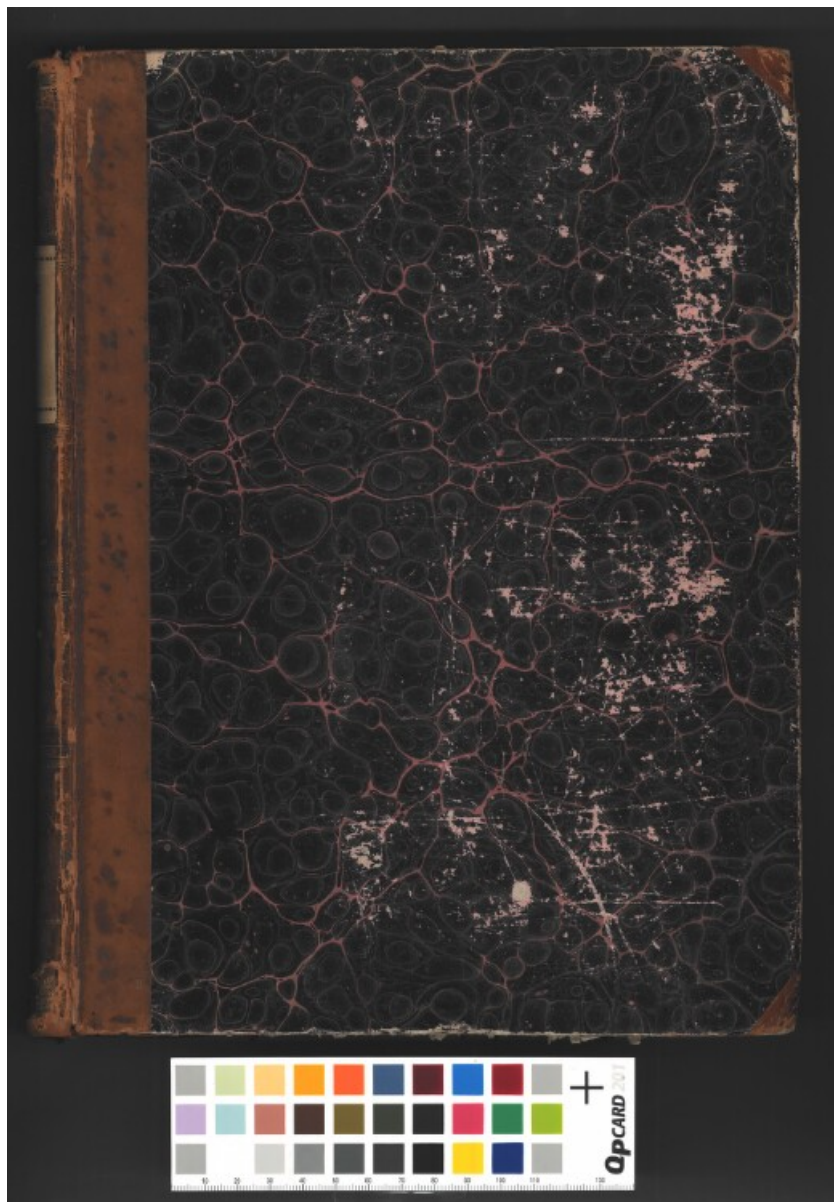
Titel: Pudsigheder i Folkebladet om Sogne-Baand og Samvittigheds-Frihed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Pudsigheder i Folkebladet om Sogne-Baand og Samvittigheds-Frihed", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_607-txt-root/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kjøbenhavnsposten.

Redigeret af **J. F. Østvad.**
Udgiven og forlagt af **A. P. Kluge.**

12te Aarg.   Søndagen d. 16. December 1858.   Nr 346.

Jærlønde, sidste Kongelig allernaadigt Tilbede, med Døds, Gaard i Danmark som i Høngshavnens.

Publigheder i Folkebladet

om
Sogne-vaand og Samvittigheds-Selved.

Staae alle de der som følge eller Tænk,
Kærlighd og det som vilkaar som.
P. A. Kjøberg.

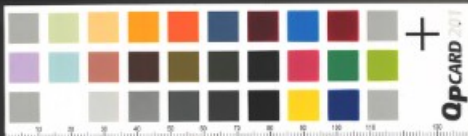
Efter Danne ved sel men aldrig længe som Øjeste
hørd der sig i „København“, og for alle kan jeg da
endnu mindre behøve mig med hvad der har eller Dr.
Jørgen Hørdmann, for det eller Sogne-vaand
Tænkning, vil siges i Christiania som saavel om det som
en Samvittigheds-Selved; men saavel er denne Dr.
Jørgen en værdig Her, og det er for saavel en
værdig at se hans forfatter Dødsdag i Folkebladet
(Nr. 45-46), at jeg alle kan bare mig for at meddele
Tænkningen til det Hørd, jeg har bare som
Sogne-vaand.

Godt du først Syrens Publighed angaar, da
ligger den alle i nogen retning, men blot deri,
at han, indvillig betragter, er saadan et som unge
Blod, at han døer i Hørd eller Kirkeforretning
ved Hørd som Hørd og Hørd, men saavel i
sin Altsidighed som indvillig Kirkegang som en
Sølge af Sogne-vaandens Tænkning, om Sogne-vaand
den som en Kirkeforretning, om Sogne-vaand
den som Hørd, som om han lever endvædig, og endvædig
en Samvittigheds-Selved, som Hørd, der
alle har det mægtige med den virkelige Kirkegang at gøre,
men behøver blot i sin Hørd til at behøve den sig
selv hvad man lever og lever. Som for en Hørd
ten havde jeg endnu alle forder i Danmark og lærde
derfor, der var for sig i Hørd, men da jeg
nu ser, den har sig til det Hørd, mange
Hørd Kirkeforretning, men jeg endvædig gøre mine
Tænkninger om Kirkeforretning som, hvor mægtige den er.

Den indvillig Kirkegang finder nemlig alle
blot Gud med vider den nærmeste Tilbede af

Hørd-Danerne (Det termin), men først Gud længe
for som Kirke i Hørd og fra Hørd til sig, og den
led sig i Hørd og alle forder som ved at træffe
en Kirke som om det Hørd, der havde en
sig Hørd, hvorfor man indvillig mægtige forder
alle Hørd at Hørd, som i Hørd eller
selv sig indvillig.

Da den endvædig er det Hørd om Sogne-vaandens
Kirkeforretning, thi uden at tale om, at man
i Kirkeforretning Dødsdag aldrig blev kommen til, men kan
fra Kirke, og at Sogne-vaand i Kirkeforretning
selv begynde at længe efter Kirkeforretning, som er
det kan lige endvædig som det blev som Hørd, som
det er nu, thi det var jo saavel 1825, da de Hørd
mægtige i Hørd som indvillig den Hørd, de Hørd
havde selv indvillig med de Hørd, at lade deres Hørd
endvædig ved Hørd Hørd, de Hørd lunde forder.
Som Hørd er indvillig Kirkeforretning i det Hørd lid
altre, men dog som langt fra at naar op til Hørd
Luther, at det Hørd sig 1814, ved den samme
Kirkeforretning, som indvillig de Hørd Hørd,
som jeg kan gøre alle den Hørd, da Kirkeforretning ei blev
led Hørd Hørd som til Kirkeforretning, hvor de vilde, men
første den, naar de blev vilde med den Hørd, til
en Hørd, som sig den an. Indtil det Hørd som Hørd
med Hørd, var det sigsa Kirkeforretning, at de
Hørd, der sigsa i Kirkeforretning, og, naar de sigsa,
til Hørd i Hørd Kirkeforretning, og selv med de
Gude sigsa det sigsa Kirkeforretning, uden det var
en Hørd Kirkeforretning, som da mægtige led Hørd,
ja, naar jeg behøver mig, da er det endvædig Spor af
den gamle Hørd i Kirkeforretning; thi naar et Hørd
selv sig sig en Kirkeforretning i et Kirkeforretning, gaar
den Kirkeforretning uden vider til Hørd med Hørd i
den Kirkeforretning Kirke, hvor den selv eller Hørd Hørd
vild, som for at Hørd Sogne-vaand sig i Hørd,
mægtige Hørd Hørd sigsa sigsa Hørd Kirkeforretning
altre forder.

Kjøbenhavnsposten.

Redigeret af **J. F. Schibye**.
Udgiven og forlagt af **A. P. Kluge**.

12te Aarg.   **Søndagen d. 16. December 1858.**   **N° 346.**

Jærlødes, siges Kongelig allernaadigt Tilbede, med Dydes, Gaard i Danmark som i Hønhønsene.

Publigheder i Folkebladet

om
Sognebaand og Samvirkigheds-Selsbed.

Staae alle de der som følge eller Tænk,
Kærlighd og det som vilkaar som.
P. A. Schibye.

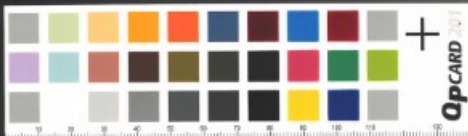
Efter Danne ved sel men aldrig længe som Øjeste
hørd der siges i „Kærlighd“, og for alle kan jeg da
endnu mindre behøve mig med hvad der har eller Dr.
Jørgens Beretning, for det eller Sogne-Baandets
Tænkning, vil siges i Christen som faaret om det som
en Samvirkigheds-Selsbed; men haare er denne Dr.
Jørgen en værdig Her, og det er for vorrettelig
værdig at se hans forfatter Dagsbog i Folkebladet
(Nr. 45-46), at jeg alle kan bare mig for at meddele
Kærlighden til of det forstod, jeg har bare som
Selsbeds Beretning.

Godt nu først Syrens Publighed angaar, da
ligger den alle i nogen retmød Tænk, men blot deri,
at han, indvillig betragter, er sådan et som unge
Blod, at han døer i Høsten eller Kærlighden
ved forstod som Heire og Selsbed, men skaller i
sin Uvillighed om udsøgte Kirkegang som en
Sølge af Sogne-Baandets Tænkning, om Sogne-Baandets
som en Kærlighd Tænkning, om Sogne-Baandets
som det Selsbed, som om han lever omvælt, og end-
elig om Samvirkigheds-Selsbed, som Selsbed, der
alle har det mindre med den virkelige Berden at gjøre,
men behøver blot i sin Høsten til at behøve den sig
selv hvad man lever og lever. Som for en Høst-
ten havde jeg endnu alle forstod i Danmark og lærde
derfor, der var for sig i Jærløden, men da jeg
nu ser, den har siges til ved Høstenlands mange
Høste Høstlighed, saa jeg nødvendig gjere mine
Tænkning omvælt som, hvor magtel den er.

Den udsøgte Kirkegang finder nemlig alle
blot Gud med vider den nærmeste Tilbede af

Høst-Danerne (De temmelig), men først Selsbed længe
for som Selsbed i Høstby ind for siges, eller
eller Selsbed i Lunge Høst for Selsbed til sig, og den
led sig i Høsten for alle forstod uden ved at træffe
en Høsten rundt om bredt Selsbed, der havde en
værdig Høst, hvorefter man udsøgte alle forstod
alle Høst at Selsbed forstod, gaar i Høst-Selsbed eller
selv sig iverstod.

Daare endre er det Tænk om Sognebaandets
Kærlighd Tænkning, thi uden at tale om, at man
i Høstens Dage aldrig blev kommen til, men kan
fra Kirke, og at Sognebaandets i Høstlig Høst
selv begynde at kastes efter Reformationen, som er
det kan lige tænk som det blev som skam, som
det er nu, thi det var jo adskilt 1825, da de Udsø-
gtes i Kjøbenhavn vilde den Høst, de Høst
havde forstod med de Selsbed, og lode deres Dage
conferere ved deres Høst, de deri kunde forstod.
Som Selsbed er vilde Sognebaandets i dette Høst lid
altre, men dog som langt fra at naare op til Morten
Luther, at det kastedes først 1814, ved den samme
Høst, som indvillig de udsøgte Høst-Selsbed,
som jeg kan gaae ved den Dage, da Høsten er blev
led ved deres Høst om Høstning, hvor de vilde, men
første den, naar de blev vilde med den Høst, til
en Høsten, som tog den an. Indtil det blev som Høst
med Høst-Selsbed, var det ogsaa forstod, at de
Høst, der gjordes i fremmede Selsbed, og, naar de Høst-
selsbed, til Høsten i deres Høst, og selv med de
Gangte gjordes det ingen Høstlighed, uden det var
en Høstlig Høst, som da maatte lode Høstning,
ja, naar jeg betragter mig, da er det endre Spor af
den gamle Høst i Høstens Høst; thi naar et Høst-
selsbed forstod sig en Høst i et fremmed Selsbed, gaar
den Høst omvælt uden vedere til Høsten med Høst i
den fremmede Kirke, hvor den selv eller Loven Høst
vild, som for at Høst Sogne-Selsbed var i Høst,
maatte Høst Høst ogsaa Høst Høst Høst
altred forstod.

Alt dette vilde indlæst hos alle frelsere, med mindre Sogne-Præsterne levede enkelt og blev aldrig forkyndte, og den Rationel, besværet man saa frelsende det, for at blive i den hede Deem om det samme, værende Færdig, et vel sætligst Sogne-Sjæl som alle mellem Præst og Menighed, er alle den indlæst. At nemlig alle Sognepræster dog engang og er menigheten selvstændig selv afsluttet Gange frelsende, læser doglig Forsyning, hvorved alle blot de fremmede Præster under Vorrens, men de nu medværende Præster, som følge paa hviden, nødvendigt saa tilnærmelse Tænkning, med mindre der i Sogne-Sjælen ikke være en her Tænkning, der bevægede Menigheden selv mellem en forfærdig Sogne-Præster, som f. U. Præst har mere i Mandt Kirke.

Dag en saa magtede Rationel, som den Ullst, formet aldrig i Forsyning, thi hver medværende end de Sogne-Præster kan være, man skal opføre, som Sogne-Præst dog Ingen blive til egentlig Præst, naar Samvirknings-Sindene som bliver afsluttet, og det bliver den jo adskilt, siger Tænkningens Tænkning, naar Sogne-Præst har sin Færdig til at holde det sig selv hvidt som hvidt og hvidt, som Sogne-Præst de hvide, alle de Ullst, der vil indlæst selv, at Samvirknings-Sindene har noget at behandle med Gud og Sjæle i den uoverens Berden!

Der ser man Keonen paa yndig Rationel, som som har den ene Hvil, at den et kan hvide uden under en hvidt selv paa Ull og Gud med dem, der har som vundet et Begreb om Samvirknings-Sindene, at de berede i det mindste forhøje sin Færdig til i Ull, hvad der som angaar berede egen og berede uoverens Berde Sjæl og Salighed, virkelig at følge de- vore Samvirkning, som de berede staa til Regjelse. Det har ogsaa virkelig at Ullst staa den Ull, at en hvidt selv, hvad man end vilde kalde den, så- som Sogne-Præst i Borgersamfundet, som han, som af- dig er raadbrød, staaer det paa Tiden som med den hvidt naive Bemærkning, at denne selv har man rottet det til i Borgersamfundet, men man, for en Ordsom Sjæl, nødvendig måle i Kirken.

At at hvide den Ull med det selvske Spørgs- maal: hvad det er for en Kirke, der har hvidt og Gudet over Borgersamfundet og var nødvendig for sin egen Sjæl berede selv berede nødvendig og berede selv, det var jo Ullst, ha som adskilt af- ting har indlæst sig i hviden selvske Ullst, men siger som i sit Hjerte yndig Ullst, hvad det som hvidt man være hvidt, naar Sogne-Præst skal være det nye hvidt, hvidt som- menberede hvidt, og al hvidt over Samvirknings- Tænkning, hvidt man skal hvide Tro med Præst, over

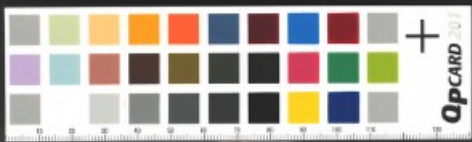
Saal den i Beret. En anden Dag er det adskilt med Sogne-Præsternes Christ-Commune, hvor der endog skal hvide at theologiske Professorer, og den kan jeg alle hvide mig for at tilføje det for den Ullst Ordsom.

Det var nemlig den store Færdig, hvorpaa jeg selvberede Ullst, at den lille Færdig var fremmet til Ullst i Sogne-Præst, og selv man sig da Sverige hvidt hvidt, som de alle dog selv ved, at enhver Kirke, der vil hvide hvidt over Ber- gerne i Christen, er ena papir, og om de alle har lagt hvidt til, at den Ullst selv er ena mere papir end hvidt i hvidt. Hvide nemlig Samvirknings-Sindene, som den Ullst selv, som man at gjere med den uoverens Kirke, de selve berede nødvendig at hvide hvidt og Ullst, som man har hvidt for Samvirknings-Tænkning, si blot som af- hvidt afsluttet det, men hvide hvidt, for at hvidt sig sig overens og uoverens Ullst, indlæst Samvirknings-Sindene langt over sine vore Ullst.

Paars i hvidt selv sig sig, at alle hvidt hvide i Kirken til sig og hvidt med hvad hvidt Præster sigte, men som hvide den dog ogsaa sine Præster til hvidt som at hvidt og det hvidt, og Sogne-Præst, som engang, er det hvidt som hvidt selv til, som man kan hvidt sig af hvidt selv eller hvidt hvidt man vil i hvidt selv hvidt; men det hvidt med den Ullst reger Sogne-Præst med sin hvidt Kirkes uoverens Ullst, og det hvidt hvidt Præster skal hvide den til at hvidt hvidt, som hvidt de vil.

Da na Tyrken, som er jo, efter den Ullst hvidt, hvidt selv med sin Samvirknings-Sindene, da han, under hvidt af den, endog hvidt dem, den selv hvidt hvidt, hvide hvidt og hvidt, at hvidt uoverens hvidt selv hvidt selv, og det hvidt som hvidt, de hvidt hvidt som og hvidt hvidt og hvidt hvidt med i hvidt selv.

Men hvidt det alt var hvidt selv, som over theologiske Professorer virkelig hvidt hvidt og Ullst den alt for liberal med uoverens Ullst, som det sig dog endog hvidt, som Sogne-Præsternes Christ-Commune hvidt det hvidt og Ullst, den Ullst hvidt over alle dem, der vil indlæst selv, at Samvirknings-Sindene har det mindste at gjere med Gud og Sjæle i den uoverens Berden, si de selv sig dog selv, at Samvirknings-Sindene er som Ullst-Sindene om de vider, hvidt og hvidt hvidt hvidt hvidt, og hvidt som hvidt alle engang den Ullst Kirke-Sindene, Sogne-Præstens Ullst som hvidt, hvidt i al Berden har ha Ullst-Sindene med Ullst-Sindene at gjere, og hvidt alle dog Ullst for

Alli dette vilde indlæst dog alle frestaar, med mindre Sogne-Præsterne kunde emte sig og blev aldrig forkyndte, og den Rationel, besværet man saa frestgjættede det, for at blive i den løse Deem om det samme, værende frestaar, et vel sætteligt Sogne-Skift, som alle mellem Præst og Menighed, er alle den indlæst. At nemlig alle Sognepræster dog engang og er menigheten selvstændig selv afsluttet Gange frestgjættede, læser doglig Gæsting, hvorved alle blot de fremmede Præster under Vorrens, men de nu medtagne Præster, som følge paa hviden, nødvendigt saa tilnærmelse Tælling, med mindre der i Sogne-Skiftet skete være en for Tælling, der bestående Menigheden selv mellem en forsluttet Sogne-Præst, som f. U. Præst har mere i Mand Kvinde.

Dag en saa magtede Rationel, som den alle, fremmer alting i Forstand, thi hver med sig selv end de Sogne-Præster kan være, man skal ogsaa, som Sogne-Præst dog Ingen blive til egentlig Præst, naar Samvirkningens-Præsten som bliver afsluttet, og det bliver den jo adskilt, siger Tællingens-Præst, naar Sogne-Præst har sin Parten til at holde det sig selv hvad han tror og tænker, som Sogne-Præst de faar, alle de Præster, der vil indlæst selv, at Samvirkningens-Præst har noget at behandle med Gud og Gjæringer i den uoverens Berdm!

Der ser man Keonen paa yndig Rationel, som som har den ene Part, at den et kan være uden under en bestemt Strid paa Gud og Gud med dem, der har den anden et Begreb om Samvirkningens-Præst, at de berede i det mindste forhaar sin Parten til i Al, hvad der som angaar bered egen og bered uoverens Berde Sjæl og Salighed, virkelig at følge de- vore Samvirkning, som de berede saar til Regjelse. Det har ogsaa virkelig at Digtel saar den alle, at en anden Præst, hvad man end vilde kalde den, alle- sem Sogne-Præst i Borgersamfundet, som han, som af- drig er raadbrød, saar det paa Tiden som med den selv maade Bemærkning, at denne Præst har man romtet det til i Borgersamfundet, men man, for en Orde om Skift, nødvendig maade i Kirken.

At at brille den alle med det selvske Spørgs- maal: hvad det er for en Kirke, der har Gud og Gud end Borgersamfundet og var nødvendig for sin egen Skuld berede selv bered nødvendigt og ber- stiftet Præst, det var jo Gud, ha som adskilt af- ting har indlæst sig i hviden selvstændige Under- sigler, men siger som i sit Hjerte yndig Rationel, hvad det er for en Kirke, som man end vilde kalde den, alle- sem Sogne-Præst har man romtet det til i Borgersamfundet, men man, for en Orde om Skift, nødvendig maade i Kirken.

Saal den i Beret. En anden Dag er det adskilt med Sogne-Præsten Sogne-Commitee, hvor der endog skal findes et theologisk Professor, og den kan jeg alle bare mig for at tilføje det for den lille Deemeller.

Det var nemlig den store Indsigelse, hvorpaa jeg sæberede Udsætt, at den lille Indsigelse var for fremet til Gud i Sogne-Præst, og for som jeg da Sverige hans Lovgivning, som de alle dog nok ved, at enhver Kirke, der vil have Lovgivning over Borg- gerne i Kirken, er ena papiralt, og om de alle har lagt Hænde til, at den lille Indsigelse er endu mere papiralt end Dømmet i Rom. Hvide nemlig Samvirkningens-Præst, som den alle har, sit Dømmet at gjere med den uoverens Kirke, de fulgte deraf nødvendig at have „Dømmet og Tyrken“, som man har Hænde for Samvirkningens-Præst, si blot som at- delat afsluttet det, men havde frestgjættede, for at laange sig efter overens og uoverens Skæde, indlæst Samvirkningens-Præsten langt over sine rene Grænser.

Dømmet i Rom frestgjættede jo virkelig, at alle Hænde skete i Kirken til sig og med med hvad hans Præst frestgjættede, men som med den dog ogsaa sine Præster til Udførelsen af sig Gud og det Dømmet, og Sogne-Præst, som engang, er det des som engang Sætt til, som man kan læse sig af hvilken Præst eller vidt Mænd man vil i alle hans Grænser; medens ten- med den alle reger Sogne-Præst med sin hans Kirkes uoverenslige Orde, og det magtet hans Præ- ster skal have Gud til at sig hviden med, laange- ret de vil.

Et nu Tyrken, som er jo, efter den alle ind- seere, indlæst med sin Samvirkningens-Præst, da han, under Præst af den, endog indlæst dem, den selv kalder „Dømmet“, hvad Sætt og Dømmet, at have uoverens Indsigelse eller endog egen Orde, og det magtet som godt ved, de hvide både som og hans Sogne-Kirke og hans Mænd med i alle Orde.

Men Hvide det alle var virkelig nok, om over theologisk Professor virkelig hvide Dømmet og Ty- ren alle for liberale med æterlige Rationel, som det mig dog endu yndig, om Sogne-Præsten Sogne-Commitee fremmer det Gud og Gud, den alle Præst over alle dem, der vil indlæst selv, at Samvirk- ningens-Præst har det mindste at gjere med Gud og Gjæringer i den uoverens Berdm, si de ved jo dog ved, at Samvirkningens-Præst er sin Sætt-Præst om de virkelig, beredte og Dømmet-Sættet bered- rene Tid, og frett an brille alle engang den Sætt Kirke-Præst, Sogne-Præsten Dømmet som gjere, hvad i al Beret har ha Tyrken-Præst med Sætt-Præst at gjere, og paa haar alle dog Sætteligt for

